

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

dicens: *ficum incenso arietum offeram tibi: ne ues cum hircis: necesse est: diuini amoris ignem, valde magnum esse; & per totam vitam nuttiri, multisq; lignis foueri: ijs scilicet rebus, quibus ille crescit & augetur: quales sunt lectio priorum librorum, meditatio diuinorum mysteriorum, frequentia Sacramentorum; aliaq; varia exercitia, quorum est frequens vsus in Religione, iuxta ipsius leges ac Regulas.*

§. 2.

QVOD autem Deus D. N. in hac oblatione pluris facit, sunt interiora, magisque occulta: quæ Dauid *holocausta medullata*, appellat, siue medullam ipsorum holocaustorum: quæ in hoc holocausto est animi deuotio, qua illud offertur. Non dico teneram illam, ac sensibilem, quæ dulces sæpè profert lactymas; licet & hæc bona sit: sed quæ verè est substantialis & cordialis, consistens in promptitudine voluntatis, generosè sine aliquo termino offerentis eor suum, & quicquid habet, habere ve potest in hac vita, quemadmodum Scriptura sacra dicit, *populum obtulisse: a mente promptissima atq; deuota primitias Domino.* Quæ vt melius intelligantur, aduertendum est: quod cum homo ex seipso valdè sit pauper ac miser, ac proinde quicquid Deo offerre potest, valdè sit modicum, aut nihilum: nam vt Isaias ait: *b Genes omnes cum illo comparatæ, sunt quasi strilla stula: & insule quasi puluis exiguus, & omnes gentes quasi non sint, sic esse coram eo, & quasi nihilum & mane reputatæ esse ei: ac propterea omnia ligna Cedrorum montis Libani, & omne pecus, quod in eo pascitur, non sufficit, vt dignum aliquod holocaustum ei offeratur. Et licet hæc omnia magnam se essent: non tamen sunt nostra, sed ipsiusmet Dei: nam (vt Dauid dixit) *c qua de manibus eius accepimus, dedimus ei.* Ex quo fit, vt gratia diuinæ Vocationis ad impinguandas & extollendas oblationes, imprimat animæ generosam quandam voluntatē commutatam eas ex pauperibus in opulentas; & ex paruis in valdè magnas, & amplas. Nam (teste S. Greg.) nihil offertur Deo ditius voluntate bona cū qua, quod modicum aliàs erat, fit multum; sicut absq; ea, quod multum videbatur, est nihil; cum ea d *duo ara minuta præferuntur multis ducatis; & si sine ea minoris sūt, quàm ara minuta, nullus ditior est eo, qui cistas coram sui plenas habet auro bonæ voluntatis pretiosissimo.* Illa enim, quando est perfecta, duo efficit in suis oblationibus. Primum est q̄ tradit Deo quicquid habet, & potest (vt ait S. Greg.) *iuxta vires: nihil scilicet sibi retinens; aut negligens aliquid facere, quod posset, amando, & seruiendo Deo suo ex toto corde, ex tota sua virtute, & ex omnibus viribus suis: & hoc quidem sufficit ad integritatem & plenitudinem holocausti: sed bona voluntas præter hoc cupit dare Deo multo plura quàm habeat; & facere *ultra vires, nullum ponens limitem aut terminum desiderijs ac votis suis.* Et hac animi in-**

Epsal 68. 15.

Exod 35. 21.

b Isai. 40. 15.

c. Paral. 25.

14.

Hom. 5. in

Euang.

d Luc. 24. 12.

Septim.

genuitate tria hæc vota offert. Voto igitur paupertatis offerre debes quæcunque habes, & in hac vita habere potes; sed tali tamen animo: vt si totus mundus tuus esset, & mille alios mundos haberes: omnes Deo tuo offerres & si plenum haberes dominium omnium quæ creata sunt, absque dependentia ab alio: totum renūciates, ac defereres, vt Creatori tuo totū offeras. Voto castitatis offerre debes corporis tui integritatē, & animæ puritatem iuxta vires tuas scilicet humanas: tali tamen desiderio, quod eā cuperes seruare etiā vltra vires humanas, atq; si esses Angelus. Et hæc perfectissima est castitas, quam Angelicam vocant: quæ efficaci desiderio eam ex gratia Dei seruat puritatem, quam Angeli ex natura sua possident. Obedientiæ votum offerre debes Dei libertatem, & voluntatem tuam cum omni perfectione tibi possibili: desiderio tamen multo plus debes offerre, quam tu possides: considerans diuinam voluntatem in terra exequi cum omni perfectione, quam ipsi beati eam exequuntur in cælo; & multo adhuc præstantiori, si præstantiori, posses; imò cum infinita perfectione, si hæc tibi esset possibilis.

Cum huiusmodi excellentia, diuina Vocatio inspirat faciendam esse tria votorum oblationem, vt ea sit valde perfecta. Nam ea est sementis, quæ in bonam terram iacta, fructum profert centuplum, summam scilicet perfectionem, ad quam potest pertingere. Neque caret mysterio, quod Sancti Matthæus, & Marcus in hac seminantis parabola dicant, e sementem, quæ iacit in terram bonam, protulisse fructum, aliam centesimum, aliam sexagesimum, aliam trigesimum: At S. Lucas solum dicit: s sementem quæ cocidit in terram bonam, fecisse fructum centuplum. Si enim ad ea respiciamus, quæ tribus votis offeruntur, diuersi in eis inueniuntur gradus. Nam votum paupertatis fructum offert trigesimum, bona scilicet externa & fortuna; castitas, duplum, hoc est, sexagesimum fructum profert: bona scilicet, ac voluptates propriæ corporis; Obedientiæ autem votum fructum profert centesimum, bona scilicet preciosiora animæ. Sicutem ad bonam voluntatem respiciamus, qua hæ tres oblationes offeruntur: in omnibus & in singulis fructus offertur centesimus, ob summam, qua offertur perfectionem. Hoc est quod Christus Dominus noster plurimi facit. Nam (vt idem S. ait) plurius cor hinc quam ipsum donum; & magis approbat bonum mentis affectum, quam quoduis aliud munus.

Hinc licet progredi ad perpendendam præstantiam & excellentiam nuptiarum spiritualium, quas celebrat anima cum Deo suo per tria hæc vota, cum tanto spiritu edita. Nam si vel ipsum castitatis votum solū ad hæc nuptias contrahendas sufficit, (vt supra est dictum:) quanto maiori excellentia contrahentur, si duæ alia vota eidem coniungantur? cum enim hæc nuptiæ sint spirituales, plurimum earum præstantia extollitur per votum

obedi-

c Mat. 13. 8.
Marc. 4. 8.
Luc. 8. 8.

Tract. v. c. 4.
§ 5.

obedientia, quo traditur Deo optima vis animæ, quæ est ipsa voluntas: quæ exornata charitate fit vnio spiritus cum Deo suo. Nā quemadmodū scemine dotem suam adferre solent, quam die nuptiarum viris suis tradunt: ita dicere licet: votum paupertatis esse traditionem dotis, quæ diuino suo sponso tradit omnes facultates, quas habet, & habere possit: quamuis id totum pro nihilo reputetur respectu eius quo ille dignus est: sed cum eo contenta est, quod se in ancillam offerat Domino, qui ipsam dignatur accipere in sponfam. Quod si illa tantam adfert dotem, quas Arrhas ei tradet caelestis Rex: cum deceat tradere pro sua magnificentia & Maiestate? Quare aded magnas preciosatq; tradit, vt nullo pretio possint aestimari: nam ipsemet Spiritus S. (vt ait Apostolus) est pignus hereditatis nostre, aut Arrhæ (iuxta aliam versionē quā S. Thom. valdè approbat;) pignus enim datur quasi ad tempus, & commodato; Arrhæ verò sunt donum ex se perpetuum: Spiritus autem sanctus donum est permanens in sponso Christi, vsq; ad vitam eternam: nisi ipse sibi desint. Quæ igitur Arrhæ pretiosiores esse possunt spiritu S. qui est Deus infinitus & fons donorum omnium, quæ iustis communicantur? Qui cum Religiosis traditur tanquam Arrhæ propriarum cū nullo nuptiarum, in ea plenitudine datur, quam status eius excellentia postulat. Ne timeas, ô anima, ne fias pusillanimis aut timida, etiamsi videas te esse paruum, & vbera non habere; debilem, sterilem, & ex te ipsa miserabilem: nam ipse Dominus, qui te ad Religionem vocauit, & vt ex mundo exires, & ad ornamentum aliquod comparandum, vt hanc oblationem faceres adiutur, implet dignatur eam acceptare, teque in suam accipere sponfam: trades tibi pro Arrhis diuinum suum spiritum cum ea gratia & auxilio, quo opus habebis ad tuam oblationem faciendam, & postò explendam. Iam es quasi murus ob firmum decretum, quo statuisti in eius seruitio semper manere in ipsius domo. Tutò potes super hunc murum tria vota, quasi tres turrets aut propugnacula argentea fortissima & preciosissima fabricare. Ipse enim Dominus h sumptus tibi dabit, qui necessarij sunt ad perficiendum, ita vt nec hostes tui incipiant illudere tibi, dicentes: Quia hic homo capit adificare turrim perfectionis, & non habuit animum eam consummandi. Quod si importunis ac molestis tentationibus te persequuntur: conscende argentea illa propugnacula, memor trium promissionum, quas Deo fecisti; & quas Deus aded magnificas tibi fecit, vt tu impleas, quas fecisti. Hac autem memoria & fiducia conuertere in hostes tuos; resistens strenuè eorum conatibus; & impugnantibus. Quod si quis hostium ingredi tentauerit per sensuum tuorum portam: occlud. eos tibus his votis, quasi tibus tabulis Cedrinis valdè selectis: certò tibi persuadens eam, qui tanta promisit, non daturum adicem alicui, quæ ipsam ad eas confringendas inducat.

g Eph. 1. 14.

Ibi Lectio. 5.
Spiritus
Sanctus
donum
permanens.

h Lu. 14. 28.